

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

KAKO SE VRATITI BOGU SVIM SRCEM?

Mario Dučić,
veljača 2009.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Svećenici, opašite kostrijet i tužite! Službenici žrtvenika, naričite! Dođite, prenoćite u kostrijeti, službenici Boga mojega! Jer iz Doma Boga našega nesta prinostnice i ljevanice! Naredite sveti post, proglasite zbor svećani; starješine, saberite sve stanovnike zemlje u kuću Jahve, Boga svojega. Zavapijte Jahvi: »Jao dana! Jer Jahvin dan je blizu i dolazi ko pohara od Svevišnjeg.« Ne isčeznu li hrana pred našim očima? Nije li nestalo radosti i sreće iz Doma Boga našega?» (Joel 1:13-16)

„Al' i sada – riječ je Jahvina – vratite se k meni svim srcem svojim posteć, plačuć i kukajuć.« Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se Jahvi,

Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe, spor na ljutnju, a bogat dobrotom, on se nad zlom ražali. Tko zna neće li se opet ražaliti, neće li blagoslov ostaviti za sobom! Prinose i ljevanice Jahvi, Bogu našem! Trubite u trubu na Sionu! Sveti post naredite, oglasite zbor svećani, narod saberite posvetite zbor. Saberite starce, sakupite djecu, čak i nejač na prsima. Neka ženik iziđe iz svadbene sobe, a nevjesta iz odaje. Između trijema i žrtvenika neka tuže svećenici, sluge Jahvine. Neka mole: »Smiluj se, Jahve, svojem narodu! Ne prepusti baštine svoje sramoti, poruzi

★ **Pismo nas ne ostavlja bez praktičnih koraka koje svaki pojedinac može poduzeti kako bi se vratio Bogu.**

narodâ. Zašto da se kaže među narodima: Gdje im je Bog?» (Joel 2:12-17)

Ponekad mi se čini da kada čujemo ovakvu zapovijed, reagiramo nesigurno i zbunjeni smo obzirom na praktične korake koje je potrebno poduzeti kako bismo mu se vratili svim srcem. Ipak, Pismo nas ne ostavlja bez praktičnih koraka koje svaki pojedinac može poduzeti kako bi se vratio Bogu.

No, uvijek možemo biti sigurni u jednu činjenicu – ako ne uzimamo Boga i njegovu riječ ozbiljno i ne primijenimo je u život, okrenut ćemo se raznim sebičnostima, idolopoklonstvu i grijehu. Upravo poput Božjeg naroda u vrijeme proroka Joela koji im je prorokovao i zajamčio da njihov raspušteni životni stil ne može proći bez posljedica i da će sam po sebi navući razne nevolje koje ukazuju da je nad njima Božji sud.

O samom proroku Joelu nije poznato previše, osim da je bio prorok i sin Petuelov (Joel 1.1). Živio je najvjerojatnije u Jeruzalemu, jer je njegovo slušateljstvo bilo južno kraljevstvo. No, bez obzira na to, u svojoj je kratkoj knjizi uputio jasnu poruku ondašnjim, ali i današnjim vjernicima te upozorio i ukazao na nekoliko

✦ **Ako ne uzimamo Boga i njegovu riječ ozbiljno i ne primijenimo je u život, okrenut ćemo se raznim sebičnostima, idolopoklonstvu i grijehu.**

stvari koje su pokazatelji Božjeg suda. Pokazao je praktičan način vraćanja Bogu svim svojim srcem te oslobođenja i blagoslova koji posljedično nakon toga slijede.

► **1. KADA U BOŽJEM DOMU NESTANE ŽRTAVA, RADOSTI I SREĆE, TO JE SIGURAN ZNAK NADOLAZEĆEG BOŽJEG SUDA I PRAVO VRIJEME ZA OGLAŠAVANJE UZBUNE!**

„Svećenici, opašite kostrijet i tužite! Službenici žrtvenika, naričite! Dođite, prenoćite u kostrijeti, službenici Boga mojega! Jer iz Doma Boga našega nesta prinossnice i ljevanice! Naredite sveti post, proglasite zbor svečani; starješine, saberite sve stanovnike zemlje u kuću Jahve, Boga svojega. Zavapijte Jahvi: »Jao dana! Jer Jahvin dan je blizu i dolazi ko pohara od Svevišnjeg.« Ne iščeznu li hrana pred našim očima? Nije li nestalo radosti i sreće iz Doma Boga našega?» (Joel 1:13-16)

U ono vrijeme, Božji narod više nije davao Bogu prinossnice i ljevanice, a nestalo je i radosti i sreće među njima radi vrlo jednostavnog razloga – Bog je djelomično poslao svoj sud i neprijatelj je razorio sve što su imali. Pošast skakavaca je došla kao znak discipline i upozorenja još većeg Božjeg suda koji ih je čekao ako ne odluče shvatiti Boga ozbiljno i okrenuti se od svojih loših navika i grijeha: „Što ostavi šaška, proždrije skakavac, što ostavi skakavac, proždrije gusjenica, što ostavi gusjenica, proždrije ljupilac“ (Joel 1:4)

Dakle, zbog uništenih usjeva, nisu mogli davati Bogu uobičajene žrtve. Žrtve prinossnice i

Ijevanice, primjerice, spadale su pod žrtvena davanja koja su se periodično davala Bogu, ponekad dnevno ili tjedno, radi kojih su se ljudi nadali oproštenju svojih grijeha i obnovi zajedništva s Bogom.

Inače, u Bibliji je često uočljivo kako je bez žrtve Bogu nemoguće ugoditi. Zato je Bog Otac morao žrtvovati svoga jedinorođenog Sina za naše grijeha kako bi naši grijesi bili oprošteni, a zajedništvo obnovljeno. U Starom zavjetu se oprostjenje i pomirenje postizalo prinošenjem raznih žrtvava. Prinosnice i Ijevanice su se simbolično davale Bogu kao najbolji plodovi nečijeg života da ih Bog uporijebi po svojoj volji.

Uvid u povijesnu pozadinu nam ipak daje potpuniju sliku. Dakle, neprijatelj je sve uništio i posljedično tome nestalo je prinosa za žrtve, prave radosti i sreće. Narod je bio tužan i nesretan jer je sve oko njega bilo porušeno: „Ne iščeznu li hrana pred našim očima? Nije li nestalo radosti i sreće iz Doma Boga našega?“ (Joel 1:16)

Jednostavnim riječima, zato što su ostavili Boga i nisu ga shvaćali ozbiljno, on je na njih svalio nesreću. Nisu mogli više davati od sebe na ispravan način, a grijesi su uzrokovali oduzimanje blagoslova svake vrste.

Isto je i s nama danas, jer Bog Starog zavjeta nije promjenio svoj stav što se tiče grijeha i neposlušnosti u Novom savezu. U oba nas ohrabruje da ne griješimo i ne živimo razvratno. Štoviše, Novi zavjet nam govori kako se Bogu nisu svidjele te žrtve i da je radi

našeg otkupljenja i spasenja morala biti veća i dragocjenija žrtva. Zato je Isus morao umrijeti za nas kako bismo po njemu mogli naći pomirenje s Bogom. Pisac Hebrejima jasno nam to kaže: „Nemoćna je, naime krv bikova i jaraca da uzme grijeha. Zato, ulazeći u svijet, (Krist) veli: »Ni žrtve ni prinosa nisi htio, ali si mi pripremio tijelo. Ni paljenice ni okajnice nisu ti bile ugodne.“ (Hebrejima 10:4-6)

Otkupljeni smo mnogo većom i dragocjenijom žrtvom od žrtava u Starom zavjetu. U Kristu možemo naći oprostjenje grijeha, ali ne možemo živjeti s njim, svojevolumno griješiti te se istovremeno nadati blagoslovima, radosti i sreći. Moramo biti još pažljiviji jer nam je jasno upućena opomena da nam ne preostaje više žrtava za grijeha: „Ako, naime, svojevolumno griješimo pošto smo jasno upoznali istinu, ne preostaje nam više žrtava za grijeha, nego strašno iščekivanje suda i osvetnog bijesa vatre koja će »progutati protivnike«. Tko prekrši Mojsijev zakon, umire bez milosrđa

★ **Bog Starog zavjeta nije promjenio svoj stav što se tiče grijeha i neposlušnosti u Novom savezu. U oba nas ohrabruje da ne griješimo i ne živimo razvratno. Štoviše, Novi zavjet nam govori kako se Bogu nisu svidjele te žrtve i da je radi našeg otkupljenja i spasenja morala biti veća i dragocjenija žrtva.**

»po sudu oslonjenu na dva ili tri svjedoka«. Koliko će goru – vi držite – zaslužiti kaznu onaj koji pogazi Sina Božjega i bude smatrao nečistom »krv Saveza« kojom je posvećen, i koji teško uvrijedi Duha milosti? Ta, poznajemo onoga koji je rekao: »Osveta je moja, ja ću uzvratiti!« I još: »Gospodin će suditi narodu svomu.« Strašno je upasti u ruke Boga živoga.“ (Hebrejima 10:26-31)

To se desilo judejskom kraljevstvu i to će se desiti svim vjernicima koji nemaju odnos s Bogom, nemaju duhovnu disciplinu, ne drže ozbiljno do Božjih uputa i principa, čija osjetila nisu „uvježbana za razlikovanje dobra i zla“ te koji iskorištavaju Božju milost i dobrotu kako bi opravdali svoj razvratni, tjelesni i nepravedni život; a koji unatoč tomu misle da će baštiniti Božji blagoslov.

U praksi je ustvari drugačije. Takvi vjernici nemaju više radosti i sreće jer se nalaze pod Božjim sudom radi grijeha i neposlušnosti spram

✦ U Kristu možemo naći oprostjenje grijeha, ali ne možemo živjeti s njim, svojevolumno grijehiti te se istovremeno nadati blagoslovima, radosti i sreći. Moramo biti još pažljiviji jer nam je jasno upućena opomena da nam ne preostaje više žrtava za grijeh.

Božje riječi. Kada živimo na tjelesan način, kada smo u grijehu i živimo u neposlušnosti prema Bogu, tada ne možemo na ispravan način prinositi žrtvu svojih usana jer je vrlo teško ne živjeti s Isusom te istovremeno pjevati ili moliti. Zanimljivo kako se u knjizi Otkrivenja spominju Starci „od kojih je svaki držao citru i zlatne čaše pune »kada«, a to su »molitve« svetih.“

Gdje su nestale molitve svetih iz današnje crkve? Gdje su nestale žrtve usana - slave i hvale? Gdje je nestala prava radost, sreća i snaga? Vjerujem da je nestala upravo u moru neposlušnosti i grijeha svake vrste! Zato je vrijeme da oglasimo znak uzbune, kako kaže prorok Joel, jer je bolje sada dići uzbunu nego ignorirati i čekati: „Jahvin dan (koji) je blizu i dolazi ko pohara od Svevišnjeg.“ (Joel 1.15b)

Jahvin dan je inače uobičajen pojam u Starom zavjetu, a uvijek se radi o nekom posebnom događaju suda, bilo sadašnjeg (koji je bio slučaj kod Božjeg naroda sa skakavcima) ili konačnog vremena u povijesti kada će Bog okončati ovaj svijet. Iz svega je vrlo jasno da su bez Boga uništenje i nevolje sigurne te da će svi oni koji ga ne prihvate pred njim morati odgovarati.

Povijesno gledajući, živimo u vremenima kada su vjernici pokleknuli i ostavili Isusa. Sve više trče za svijetom i njegovim požudama; sve je manje radosti, snage i sreće među Božjim narodom. Stoga je danas, kao nikada prije, vrijeme da se trgnemo iz sna, oglasimo uzbunu u crkvi i vratimo se Gospodinu svim svojim srcem kako bi nas obnovio, vratio radost i snagu kao prije!

► 2. BOGU SE VRAĆAMO SVIM SRCEM NA PRAKTIČAN NAČIN: „POSTEĆ, PLAČUĆ I KUKAJUĆ“

„Al' i sada – riječ je Jahvina – vratite se k meni svim srcem svojim posteć, plačuć i kukajuć.« Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se Jahvi, Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe, spor na ljutnju, a bogat dobrotom, on se nad zlom ražali. Tko zna neće li se opet ražaliti, neće li blagoslov ostaviti za sobom! Prinose i ljevanice Jahvi, Bogu našem! Trubite u trubu na Sion! Sveti post naredite, oglasite zbor svečani, narod saberite posvetite zbor. Saberite starce, sakupite djecu, čak i nejač na prsima. Neka ženik iziđe iz svadbene sobe, a nevjesta iz odaje. Između trijema i žrtvenika neka tuže svećenici, sluge Jahvine. Neka mole: »Smiluj se, Jahve, svojem narodu! Ne prepusti baštine svoje sramoti, poruzi narodâ. Zašto da se kaže među narodima: Gdje im je Bog?« (Joel 2:12-17)

Joel im kaže da postoji određeni praktični način da se Bogu vrate svim svojim srcem. To je sveti post u kojem dolazi do pokajanja i uklanjanja od znanog nam grijeha.

Post je zapravo u ondašnje vrijeme bio određeni vremenski period kada cijeli narod nije uzimao hranu jer su se na taj način često vraćali Bogu u poniznosti, žaleći i ostavljajući svoje grijehete u vapaju i molitvi tražili Gospodina. Često su postili i molili u vremenima nevolja i problema kako bi se njihov fokus usmjerio na Boga. Post je otkrivao stvarno stanje njihovih srca i pobožnosti. Primjerice, kada su Izraelci u kratkom roku izgubili oko 40 000 tisuća ljudi

u bici s Benjaminovcima, Pismo nam kaže da su zbog tog gubitka postili: „Tada svi Izraelci i sav narod odoše u Betel, te plakahu i stajahu ondje pred Jahvom; cio su dan postili do večeri, prinosili paljenice i žrtve pomirnice pred Jahvom.“ (Suci 20:26) Nakon posta Bog im je dao pobjedu i Benjaminovci su izgubili bitku.

Kada je kralju Ahabu došla proročka riječ kroz Iliju o uništenju njegova doma, Ahab se ponizio i tražio Boga u postu i molitvi. Zbog tog čina Bog nije pustio zlo za vrijeme njegova života na njegovu kuću: „Kad je Ahab čuo te riječi, razdrije svoje haljine i stavi kostrijet na tijelo; i postio je, u kostrijeti je spavao i naokolo išao tiho jecajući. Tada dođe riječ Jahvina Iliji Tišbjiscu: »Jesi li vidio kako se Ahab preda mnom ponizio? Budući da se tako ponizio preda mnom, neću zla pustiti za njegova života; u vrijeme njegova sina pustit ću zlo na kuću njegovu.«“ (1 Kraljeva 21:27-29) Ezra je također znao za snagu posta. Umjesto da je tražio zaštitu od kralja na putu iz Babilona u Palestinu, on je zatražio zaštitu od Boga koji ih je posljedično tome uslišao: „Ja sam ondje, kraj rijeke Ahave, proglasio post: da bismo se ponizili

✦ **Kada živimo na tjelesan način, kada smo u grijehu i živimo u neposlušnosti prema Bogu, tada ne možemo na ispravan način prinositi žrtvu svojih usana jer je vrlo teško ne živjeti s Isusom te istovremeno pjevati ili moliti.**

pred Bogom svojim i od njega izmolili sretan put sebi, svojoj djeci i svemu blagu svojem. Jer bih se stidio moliti od kralja vojske i konjanika da nas štite putem od neprijatelja; izjavili smo, naprotiv kralju: »Ruka je Boga našega ispružena da blagoslovi sve one koji ga traže; njegova snaga i gnjev njegov nad onima su koji ga ostavljaju.« I tako smo postili i molili Boga svoga na ovu nakanu, i on nas usliša.“ (Ezra 8:21-23)

Čak su i poganski narodi i kraljevi znali da je post, vapaj i pokajanje praktičan način da se okrenu Bogu, jer je nemoguće okrenuti Bogu pasivno s debelim i punim trbusima, i upaljenim televizorom. Bog uvijek zahtijeva naš aktivni dio – bez okretanja i pokretanja nema Božjeg blagoslova i oprostjenja od grijeha.

Primjerice, kada su Ninivljani povjerovali Bogu; oglasili su post. Čak se i njihov kralj obratio te naredio post svima: „Ninivljani povjerovaše Bogu; oglašise post i obukoše se u kostrijet, svi od najvećega do najmanjega. Glas doprije do kralja ninivskog: on ustade s prijestolja, skide plašt sa sebe, odjenu se u kostrijet i sjede u pepeo. Tada se po odredbi kralja i njegovih velikaša oglasi i objavi u Ninivi: »Ljudi i stoka, goveda i ovce da ne okuse ništa, ni da pasu, ni da vodu piju. Nego i ljudi i stoka da se pokriju kostrijeću, da glasno Boga zazivlju i da se obrati svatko od svojega

zlog puta i nepravde koju je činio. Tko zna, možda će se povratiti Bog, smilovati se i odustati od ljutoga svog gnjeva da ne izginemo?« Bog vidje što su činili: da se obratiše od svojega zlog puta. I sažali se Bog zbog nesreće kojom im bijaše zaprijetio, i ne učini.“ (Jona 3:5-10)

Čak je i Isus postio četrdeset dana i noći u pustinji kako bi se ponovo napunio i vratio u Galileju sa silom Duha Svetoga. Vidite, danas bi svi mi htjeli biti puni Duha, a ne želimo postiti, moliti, ostaviti grijeh i tražiti ga aktivno svim svojim srcem. No, Duh Sveti neće doći na one koji ga ne traže aktivno iskrena i čista srca: „...i odvede ga Duh u pustinju četrdeset dana, gdje ga je kušao đavao. Za to vrijeme nije ništa jeo te, kad ono istekne, ogladnje...Tada se Isus vrati sa silom Duha u Galileju, i glas o njemu puče po cijeloj okolici.“ (Luka 4.2,14)

Dakle, posteć, plačući i kukajuć. Ostavljajući grešne i loše navike, neposlušnosti i djela tijela jesu praktični i biblijski načini da se vratimo Bogu svim svojim srcem, jer kada to činimo naša će srca omekšati pred Gospodinom. Jona im je rekao da sakupe u zbor (što znači na jedno mjesto), da mole i tuže te kažu: „Smiluj se Jahve, svojem narodu! Ne prepusti baštine svoje sramoti, poruzi naroda. Zašto da se kaže među narodima: Gdje im je Bog?“ (Joel 2:17)

✦ **Bog uvijek zahtijeva naš aktivni dio – bez okretanja i pokretanja nema Božjeg blagoslova i oprostjenja od grijeha.**

Zapitajmo se zašto dopustiti đavlu i našim neprijateljima da se rugaju nad našim nevoljama, neuspjesima, padovima i porazima. Vrijeme je da još jednom, prije nego on dođe, ustanemo kako treba, postimo i maknemo od svega što mu nije ugodno; da slomimo okove i bremena tame i

Pred Svetim Kraljem (a)live snimanje CD/DVD-a

24/05/2009 Mala dvorana „Vatroslav Lisinski“ u 20 sati
Rezervacije i prodaja karata: 01 4920 726 ili cce@cce.hr

grijeha, kako bi nam srca omekšala i kako bismo se vratili svim srcem i uspjeli da narodi oko nas kažu: „Da li je Bog sada među njima?“

► 3. KADA SE VRATIMO BOGU SVIM SVOJIM SRCEM; BOG OBEĆAJE SVOJE SPASENJE, OSLOBOĐENJE I NOVO IZLIĆE DUHA SVETOGA!

„Tad Jahve, ljubomoran na zemlju svoju, smilova se svom narodu.“ (Joel 2:18)

Ovaj stih je prekretnica Joelovog proroštva i mjesto od kojeg Bog nadalje obećaje svoj blagoslov, oprostjenje i nadu, ali samo pod pretpostavkom da ljudi počnu živjeti kako on želi da žive te se odreknu i ostave svoje grijehe; jer gdje god ima pokajanja, tu se nalazi i nova nada i snaga za kretanje naprijed.

Kada su Izraelci postili, maknuli se od grijeha i starog načina života, Bog im je odgovorio i rekao kako im posljedično tome šalje obnovu i blagoslov: „Šaljem vam, evo, žita, vina i ulja, da se njime nasitite. Nikada više neću pustiti da budete na sramotu narodima. Protjerat ću Sjevernjaka od vas daleko, odagnat ga u zemlju

suhu i pustu, prethodnicu u Istočno more, zalaznicu u Zapadno more. Dići će se njegov smrad, dizat će se trulež njegova.« O zemljo, ne boj se! Budi sretna, raduj se, jer Jahve učini djela velika. Zvijeri poljske, ne bojte se; pašnjaci u pustinji opet se zelene, voćke daju rod, smokva i loza nose izobila. Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se veselite, svojem Bogu; jer vam daje kišu jesensku u pravoj mjeri, izli na vas kišu, jesensku i proljetnu kišu kao nekoć. Gumna će biti puna žita, kace će se prelijevati od vina i ulja. »Nadoknadit ću vam godine koje izjedoše skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška, silna vojska moja što je poslao na vas.« Jest ćete izobila, jest ćete do sita, slaviti ćete ime Jahve, svojeg Boga, koji je s vama čudesno postupao. Znat ćete da sam posred Izraela, da sam ja Jahve, vaš Bog, i nitko više. Moj se narod neće postidjeti nikad više.“ (Joel 2:19-27)

Drugim riječima, Bog kaže da će sve obnoviti što je neprijatelj razorio; da će protjerati od nas zle nečiste i prijevarne duhove, osloboditi nas od depresije i đavolske tlake, obnoviti nam sve ono što je razoreno zbog naših grijeha, loših odluka i krivog načina života, dati nam stvari u

pravo vrijeme i da se nikada više nećemo trebati posramiti pred drugim ljudima jer će nam grijesi u njemu biti oprosteni. Štoviše, da će na nas izliti novu snagu Svetog Duha:

„Poslije ovoga, izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i prorocat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati viđenja. Čak ću i na sluge i sluškinje izliti Duha svojeg u dane one. Pokazat ću znamenja na nebu i na zemlji, krvi oganj i stupove dima.« Sunce će se prometnut u tminu, a mjesec u krv, prije nego svane Jahvin dan, velik i strašan. Svi što prizivahu ime Jahvino spašeni će biti, jer će na brdu Sionu i u Jeruzalemu biti spasenje, kao što Jahve reče, a među preživjelima oni koje Jahve pozove.“ (Joel 3:1-5)

Apostol Petar je u svojoj propovijedi citirao ovaj stih – o izliću Duha Svetoga koje je prorokovao Joel i koji se desio na dan pedesetnice. Dok se u prošlosti Duh Sveti spuštao većinom na kraljeve, proroke i suce, Joel je vidio budućnost u kojoj će se Duh Sveti spustiti na svakog vjernika, što i danas čini, ali bitna stavka u ovome svemu jest „poslije ovog“, jer se moramo zapitati poslije čega se to Duh Sveti spušta na nas?

Duboko sam uvjeren da se spušta kao dar od Boga, ali ako ga tražimo svim svojim srcem, okrenemo se od grijeha i bezakonja, stavimo se u poziciju da ga primimo kroz molitvu i post. Jer kada je Duh Sveti sišao na pedesetnicu, sišao je u vrijeme ustrajne molitve, ne u vrijeme gledanja televizije, šopinga ili bavljenja sportskim aktivnostima. Zapanjujuće kako je to jednostavna „tajna“ koju mnogi propovjednici zaobilaze. No, postoji jedan preduvjet, osim što je to dar, moramo se ispravno postaviti kako bismo primili taj dar, a kada se dobro postavimo, jedno je sigurno – Duh Sveti će nas sigurno zahvatiti! Dobit ćemo obećanje Očevu s kojim se ne moramo onda niti bojati Božje srdžbe koja uskoro stiže na sve narode. Jer ako smo prizvali njegovo ime kako treba – „postec, plaćuć i kukajuć“ tko će nam se moći izrugivati i osuditi nas?

„Svi što prizivaju ime Jahvino spašeni će biti, jer će na brdu Sionu i u Jeruzalemu biti spasenje...“ (Joel 3:5)

✦ **Duh Sveti je sišao na pedesetnicu, u vrijeme ustrajne molitve.**

Copyright©2009. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prigod možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".